

خاطره بازی با تیتراژها

مخاطبان تلویزیون در ایران خاطرات بسیاری از برنامه‌ها و مجموعه‌های تلویزیونی مختلف دارند. بسیاری از مجموعه‌های تلویزیونی که سال‌ها پیش از سیمای جمهوری اسلامی پخش شده‌اند، همچنان در یاد و خاطر مخاطبان مانده است و گاه در گفت‌وگوهایی که به روزگاران گذشته بازمی‌گردد از آنها یاد می‌شود.

جام جم آنلاین: مخاطبان تلویزیون در ایران خاطرات بسیاری از برنامه‌ها و مجموعه‌های تلویزیونی مختلف دارند. بسیاری از مجموعه‌های تلویزیونی که سال‌ها پیش از سیمای جمهوری اسلامی پخش شده‌اند، همچنان در یاد و خاطر مخاطبان مانده است و گاه در گفت‌وگوهایی که به روزگاران گذشته بازمی‌گردد از آنها یاد می‌شود.

جالب آن است که بسیاری از این برنامه‌ها و مجموعه‌های تلویزیونی خاطره‌انگیز در یک ویژگی مشترک بوده‌اند. در تیتراژ آغازین یا پایانی بسیاری از آنها ترانه یا قطعه موسیقی گوشنوازی وجود داشته که در ذهن بیشتر مخاطبان مانده است.

شاید یکی از #&171;ترانه‌ها» خاطره‌انگیز تیتراژ سریال‌های تلویزیونی در سال‌های نه‌چندان دور، تیتراژ پایانی سریال خانه سبز به کارگردانی بیژن بیرنگ باشد.

مخاطبان تلویزیون همچنان لاقلاً بخش‌های ابتدایی این ترانه را به یاد می‌آورند که علی تفرشی می‌خواند:

سبز سبزم ریشه دارم / من درختی استوارم

سبز سبزم ریشه دارم / در زمستان هم بهارم

خانه سبز سال 1375، از اولین مجموعه‌های تلویزیونی بود که در عنوان‌بندی انتهای آن از موسیقی پاپ استفاده شد.

سال 1377 تیتراژ سریال پرمخاطب #&171;روزگار جوانی» بشدت مورد توجه مخاطبان قرار گرفت. ترانه‌ای که ابوالفضل عزیزی آن را سرود و محمدرضا عیوضی اجرایش کرد و تا مدت‌ها ورد زبان بینندگان تلویزیون، بویژه جوانان بود:

شهر شب با مردم چشمک زنش / غصه هامو ریخته توی دامنش

ازدحام کوچه‌های بی‌کسی / پر شده از یک بغل دلواپسی

دهه 80 اما دوران افزایش تصاعدي موسیقی باکلام در تیتراژ مجموعه‌های تلویزیونی بود. سریال #&171;خط قرمز» سال 1380 از شبکه سه سیما به نمایش درآمد.

این سریال که به ظاهر بنا بود در فرم و محتوا کمی از خط قرمزها عبور کند، در ترانه تیتراژش هم چنین روندی را در پیش گرفت.

این ترانه که با صدای علیرضا شهاب و آهنگسازی پیروز ارجمند هر هفته در انتهای سریال پخش می‌شد، شاید کمتر از ترانه‌های پیش در ذهن مردم باقی مانده باشد:

به امید یه هوای تازه‌تر / گفتیم از رفتن و خوندیم از سفر

رفته رفته موسیقی باکلام در تیتراژ بسیاری از سریال‌های تلویزیونی جاگرفت. مجموعه‌های مناسبتی ماه رمضان در دهه 80 که ترانه‌هایی با صدای خوانندگانی مثل مجید اخشابی، محمد اصفهانی و احسان خواجه امیری داشت و اشعار بعضی‌شان از آثار علی معلم انتخاب شده بود، مورد توجه وسیع مخاطبان قرار گرفت.

کم‌کم بازیگران سینما و تلویزیون نیز بختشان را در خواندن ترانه برای تیتراژ سریال‌ها و برنامه‌های تلویزیونی آزمودند.

مهران مدیری، بازیگر و کارگردان سرشناس طنزهای تلویزیونی یکی از اولین هنرپیشگانی بود که ترانه تیتراژ یک سریال تلویزیونی را اجرا کرد.

تیتراژ پایانی سریال «هم‌نفس»، ساخته مهدی فخیم‌زاده، ترانه ملایم و عاشقانه‌ای با صدای مدیری، موسیقی فردین خلعتبری و شعر افشین یداللهی داشت.

فتحعلی اویسی، بازیگر پرسابقه سینما و تلویزیون ایران یکی دیگر از این هنرمندان بود. او سال 1383 در مجموعه تلویزیونی «کمربندها را ببندیم»، ترانه‌ای خواند که روی تیتراژ سریال پخش می‌شد و این اواخر حامد بهداد هم در مجموعه تلویزیونی «مثل یک کابوس»، آوازخوان تیتراژ پایانی شد.

در دهه 90 ترانه‌های دوست‌داشتنی و شنیدنی همچنان در پایان بسیاری از سریال‌های تلویزیونی خودنمایی می‌کند. این ترانه‌ها بخشی از خاطرات شنیدنی آینده بینندگان تلویزیون است. (جام جم - ضمیمه قاب کوچک)

سالار کاشانی